

Sygn. akt VI Ka 98/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Skowron

Sędziowie: SSO Klara Łukaszewska

SSR del. do SO Jarosław Staszekiewicz (spr.)

Protokolant: Łukasz Mirkowski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej we L.A. K.

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2019 r.

sprawy J. P. ur. (...) w Z.

s. M., I. z domu K.

skazanego wyrokiem łącznym

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim

z dnia 20 listopada 2018 r. sygn. akt II K 246/18

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec skazanego J. P. w ten sposób, że obniża orzeczoną w pkt. 1 części dyspozytywnej łączną karę pozbawienia wolności do 4 lat;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. Z. kwotę 147,60 zł w tym 27,60 zł podatku od towarów i usług;

IV. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygnatura akt VI Ka 98/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z 20 listopada 2018 roku w sprawie II K 246/18 połączono orzeczone wobec J. P. – karę łączną 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, wynikającą z wyroku Sądu Rejonowego w Złotoryi z 15 lutego 2017 roku w sprawie II K 737/16 oraz karę 2 lat pozbawienia wolności, wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z 13 lutego 2018 roku w sprawie II K 345/17. Wysokość kary łącznej określono na 4 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. zaliczono skazanemu na poczet kary łącznej pobawienia wolności okres dotychczas odbytej kary łącznej pozbawienia wolności z wyroku opisanego w punkcie I części wstępnej. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono go w całości od zapłaty na rzecz

Skarbu Państwa kosztów sądowych. Zasądzono też od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. Z. kwotę 147,60 zł, tytułem nieopłaconej obrony udzielonej skazanemu z urzędu, w tym kwotę 27,60 zł tytułem podatku od towarów i usług.

Apelację od wyroku złożył obrońca skazanego. Zarzucił rażąco surowość orzeczonej kary. Wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji lub o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Zarzut rażącej surowości kary został przez skarżącego uzasadniony ogólnikowo i skrótowo. Trzeba więc powrócić do ogólnie przyjętych dyrektyw wymiary kary łącznej i ocenić, czy zaskarżone rozstrzygnięcie je uwzględnia. Przy ustalaniu wysokości kary łącznej trzeba mieć zawsze na uwadze relacje czasowe pomiędzy czynami sprawy, za które wymierzono łączne kary oraz ewentualne podobieństwo przedmiotowe i podmiotowe tych przestępstw. Sąd rejonowy ustalił, że skazany popełnił przestępstwa podobne, że dopuścił się ich w tym samym okresie.

Znaczenie dla wymiary kary łącznej ma także ocena stopnia demoralizacji sprawcy i jego ewentualnych postępów resocjalizacyjnych po wydaniu wyroków skazujących. Sąd I instancji zwrócił w swoim uzasadnieniu uwagę na to, że J. P. był wcześniej wielokrotnie karany za przestępstwa oraz, że wystawiono mu przeciętną opinię z zachowania w zakładzie karnym.

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku znalazło się też stwierdzenie, że na wysokość kary łącznej wpływ musi mieć wartość szkody spowodowanej przez sprawcę czynem, który był przedmiotem rozstrzygnięcia w sprawie II K 345/17 Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim. Tego ostatniego poglądu nie sposób zaaprobować. Wysokość szkody ma wpływ na społeczną szkodliwość konkretnego czynu, a przez to na wymiar kary za to przestępstwo. Sąd orzekający w sprawie o sygnaturze II K 345/17 wziął zatem już tę okoliczność pod uwagę, gdy ustalał treść wyroku skazującego. Fakty związane z wagą konkretnego czynu nie mogą mieć znaczenia dla wysokości kary łącznej.

Gdy zatem oceniać prawidłowo zgromadzone informacje, mające wpływ na wymiar łącznej kary dla J. P., trzeba ocenić, że te, odnoszące się do łączności jego przestępstw zdecydowanie przemawiają za orzeczeniem kary jak najniższej, zaś te, dotyczące jego osobowości mają przeciwną wartość. Jednak ta pierwsza grupa okoliczności musi mieć większe znaczenie. W tym zakresie występuje bowiem niemal zupełna łączność pomiędzy czynami sprawy – występki, których dotyczył wyrok w sprawie II K 737/16 Sądu Rejonowego w Złotorzy popełniono pomiędzy 18 marca a 27 października 2016 roku, najsurowszą karę w tym orzeczeniu wymierzono za ciąg kradzieży z włamaniem, pozostałe czyny (z jednym wyjątkiem) skierowane były przeciwko cudzemu mieniu. Przestępstwo z wyroku w sprawie II K 345/17 popełniono 12 maja 2016 roku, wyczerpywało ono znamiona z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. Zbieżność czasowa i podobieństwo czynów są więc ściśle.

Natomiast – choć wcześniejszy tryb życia skazanego dowodzi jego wysokiej demoralizacji (od 2005 roku był za przestępstwa karany pięciokrotnie, za każdym razem na kary pozbawienia wolności) – jego zachowanie podczas odbywania kary izolacyjnej jest oceniane przeciętnie. Zwracają uwagę jego liczne naruszenia regulaminu wykonywania kary oraz niechęć do wdrożenia systemu programowego oddziaływania, ale też wiele nagród regulaminowych i zamiar podjęcia zatrudnienia społecznego. Nie można go uznać za sprawcę całkowicie zdemoralizowanego, wymagającego najwyższej możliwie kary łącznej.

Powyższe powinno przesądzać – w ocenie sądu okręgowego – o konieczności ustalenia wysokości kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji, zauważalnie bliższej absorpcji, niż kumulacji. Jej odpowiedni wymiar w tej sytuacji to 4 lata pozbawienia wolności. Wyższa od niej o 6 miesięcy kara orzeczona w zaskarżonym wyroku jawi się w tych warunkach jako rażąco surowa. Uzasadnia to zmianę orzeczenia sądu I instancji we wskazywany sposób.

Skazany odbywa karę pozbawienia wolności, nie posiada majątku i nie uzyskuje dochodu. Nie byłby w stanie uiścić kosztów postępowania odwoławczego i z tego powodu, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolniono go od ich zapłaty.

Na rzecz wyznaczonego dla skazanego obrońcy z urzędu – adw. E. Z. -zasądzono od Skarbu Państwa 147,60 złotych, w tym 27,60 złotych podatku od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony w postępowaniu odwoławczym. Orzeczenie w tym zakresie oparto o § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 X 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Tomasz Skowron Klara Łukaszewska Jarosław Staszekiewicz

ZARZĄDZENIE

1. odn.,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem proszę doręczyć obrońcy skazanego.